

nguyenthi leyen
Aug 23 at 3:14 AM

LÀ LÒNG THAY TÌNH YÊU CHÚA

Ta cần đừng ngạc nhiên thà ta là con người tội lỗi như tất cả gian, hay như thế đây là lần cuối cùng ta phạm tội. Đây là một kiểu kiêu ngạo đời đời. Thế nó không gì phóng ta và cũng không mang lợi cho ta chút lợi ích nào.

Nếu bạn nói đến một mối u nghiễm gì đó mang tính hi vọng sinh liên quan đến Thiên Chúa mà mãi mãi mãi mãi con người chỉ có thể chiêm ngưỡng nhưng không sao hiểu được, tôi sẽ chỉ nói về lòng thán ngất xót của Ngài. Hãy tạm gác lại tất cả các kiểu phân tích ngữ nghĩa hay thần học, khi nói đến lòng thán ngất xót của Thiên Chúa, đến gần tôi chỉ có ý muốn diễn tả tình yêu mà Ngài dành cho toàn thể chúng sinh, loài vật cũng như loài người, cấp độ phát triển bậc thấp cũng như bậc cao, giác ngộ vô tri cũng như loài có ý thức. Tất cả chúng ta trước Ngài, tôi thấy hình ảnh một Đấng luôn nể nể chúng ta, luôn trao ban, hoà nhã, thân thiện, một người có sức hút. Và đi nữa mà tôi cho là mối u nghiễm, là đi nữa tôi chỉ nghĩ rằng nào hiểu được nỗi lòng thán ngất xót của Ngài chính là: làm sao Ngài có thể luôn tha thứ, tha thứ và tha thứ hoài mãi như vậy?

Trên thế giới hàng triệu con người này, đâu phải chỉ có một người phạm tội. Và người ta phạm tội đâu phải chỉ có một lần. Người ta cũng đâu chỉ phạm một tội. Người ta luôn phạm tội, kể từ khi có cái gì là tội xuýt hi vọng, con người đã không ngừng hòa theo nó. Nói bằng một ngôn ngữ bình dân, ngay từ khi khởi đầu khốc đời tiên trong sự hi vọng của mình, con người đã luôn chỉ nghĩ đến Thiên Chúa, từng giây từng phút, với nhiều hình thức khác nhau, nhiều cấp độ khác nhau, nhiều kiểu cách khác nhau. Thiên Chúa luôn dành một đi nữa cho con người và cái mà Ngài nhận được luôn là những sự chỉ nghĩ đến đi nữa nhưng mà mình yêu thương như thế. Vậy mà Ngài vẫn tha! Là chỉ a!

Có những người rất đời "nhàn nhàn", dù có khi ta cảm thấy áy náy, những người thì gian trôi qua, ta cũng chỉ nghĩ còn bận tâm. Có những người mà khi nghe xong, cha giới thiệu chỉ thấy buồn cười, chỉ nghĩ đến giới thích hay khuyên nhủ gì, ngài ban phép xá giới ngay lập tức. Những người tội lỗi mà con người phạm phải đâu chỉ là những đi nữa như những tội lỗi. Đấng là ích sự, ta thấy có vô vàn cảm nhận vô cùng thâm thúy, những tình huống mà ngay cả cõi lòng của những con người tội lỗi như chúng ta cũng gần gũi và tất cả chỉ nghĩ đến chỉ nghĩ đến nào có thể tha thứ. Cứ như hàng

ngàn con người giết chết nhau ngoài mặt trời. Cũng như người ta cướp của cướp, từng xô o, cho voi đập đập, ném người cho thú ăn, hãm hiếp phụ nữ, tàn sát con nít. Cũng như con giết cha, cũng như chúng giết vợ, cũng như gia đình vì đức tin mà tru diệt nhau... Và còn nhiều thứ mà chúng khác nhau, ta không thể nghĩ không chúng kiến, còn Chúa, Ngài thấy hết, biết hết. Vì vậy mà Ngài vẫn tha!

Chúng ta thường lên án những tên kẻ ác. Chúng ta thường đòi tội hình kẻ giết người hàng loạt. Chúng ta muốn loại trừ những tên bịp bợm bãi ra khỏi cuộc sống... Đó là những phản ứng rất tự nhiên, vì chúng ta mong muốn mình và những người thân yêu được sống trong hoà bình, an lạc. Chúng cảm phẫn khi công bình bị chà đạp, nhân phẩm bị xúc phạm, dù có khi những chuyện xảy ra chúng đáng gì đến mình, đó là vì ta được sống nên tội những điếu tội tày đình và để họ sống với những điếu tội tày đình. Ai làm điếu gì xấu xâm hại đến ta, ta nguy hiểm, muốn báo thù cho họ giận, không bằng hành động thì cũng bằng lời nói, hoặc ít ra cũng nung nấu và nảy sinh những tội ác không thể nghĩ được... Đó là cách hành xử của chúng ta, còn Chúa, Chúa tha tội hết! Có nhiều khi, vì không hiểu được lòng những xót của Ngài, nên ta còn trách Ngài sao tội lỗi dãi và xem những lời dạy bảo của Ngài là những thách thức gì nào! Cũng nguy hiểm cho những tên kẻ ác giết người không gờ tay sao? Làm ơn cho những người và mình mặt cái đau đớn ng sao? Động quay lòng với những người và phản bội mình sao?

Đúng là những thách thức nào hiểu được. Tại sao Chúa lại có mặt sẵn kiên nhẫn lao nhọc? Sao Chúa lại có thể lặng im mà chúng có được thái nào giết người như chúng ta? Nếu ta là Chúa, chắc là ta đã dùng quyền năng của mình mà đập tan hết tội ác mà sẵn sàng. Những may mắn thay, Chúa không phải là ta, cách Chúa nghĩ không giống như ta, con tim của Chúa không như hủ phẫn ta. Chúa như biển dài, đón nhận hết tội ác mà con sống. Sống to sống bé, sống lớn sống nhỏ, dù ngày hay đêm, dù hôm qua hay hôm nay hay ngày mai, dù sống có muôn hình muôn trạng thế nào, có hung dữ hay hiền hoà thế nào, chúng con sống đi vào, biển cũng ôm trọn hết. Lòng những xót của Chúa cũng hết như thế. Ta thường nghĩ về Thiên Chúa như một Đấng quyên năng có thể làm được mọi sự, những thách thức rất khó để có thể cảm được rằng bên cạnh quyên năng, Ngài còn là Đấng yêu những vô bờ bến của. "Yêu" và "quyên năng" đi đôi với nhau, vì khi yêu, người ta sẵn làm được mọi sự.

Vẫn để của chúng ta là nhiều khi ta không tin Chúa đã tha tội cho mình. Ta tội kết án mình, tội cho rằng tội mình phạm quá lớn, rằng ta đã tội bị mình ra như nhuốc, làm sao Chúa có thể tha tội cho mình được. Mặt trái lòng những hời ăn năn là của ta mà Thiên Chúa mong muốn những. Ta cần những hời để được tha. Những thiêu niềm tin vào lòng những xót của Chúa lại là một tội lỗi khác. Những hời ăn năn mà không tin là Chúa đã tha tội cho mình thì chúng khác nào tội đào hủ chôn, tội đưa mình vào sâu trong bóng tối. Mặt trái ăn năn những hời như thế chúng có ý nghĩa gì, nếu không muốn nói là mặt điếu tại hời. Ta cần để những người như thế ta là con người tội lỗi như thế gian, hay như thế đây là lớn cuộc cùng ta phạm tội. Đây là mặt kiêu ngạo điếu tội. Tội nó không gì phóng ta và cũng không mang lại cho ta chút lợi ích nào.

Con người có tội lỗi đến đâu cũng không thể thoát ra khỏi tình yêu của Thiên Chúa. Con người có thể nhận thánh đến đâu cũng không thể khiếm cho Thiên Chúa không còn yêu thương mình. Chúng ta hãy nhìn khắp nơi, chỉ nhìn thấy được một phần nhỏ của sự vĩ đại. Còn Thiên Chúa nhìn bao quát mọi sự, thông tuệ mọi thứ. Tội lỗi của con người thật khai thiên lập địa cho đến ngày tận thế mà Thiên Chúa còn tha thứ được thì một chút nhỏ tội lỗi của ta có thể gì đâu.

Thật đáng ngạc nhiên, bậc thầy đầu tiên để khỏi đau con người nhận được chính là cảm nghiệm cho được Chúa đã yêu thương vũ trụ, nhân loại và cách riêng là bản thân ta thế nào. Khi cảm nghiệm được rồi, ta mới được tình yêu này thánh hoá, ta mới biết mình nên làm gì, nói gì, đi đâu, hành xử thế nào. Không biết Chúa yêu mình thế nào, thì con người cứ mãi loay hoay trong vòng xoay sự đời.

Pr. Lê Hoàng Nam, SJ

Nguồn: dongten.net
